

ви заблуждения на площаднитѣ философи въ свѣта, отдаваме все на Бога. Една сестра казва: всичко е отъ Бога! Добрѣ, ако дѣйствително всичко е отъ Бога, тогава защо ме критикувате. Значи, каквото и да говоря азъ, каквото и да върша, то е все отъ Бога. Ако мислите така защо ме критикувате? Казвате: ами защо се обхождашъ така? Охбодата ти не е Божествена. Значи, щомъ върша нѣщо по вашата воля, то е по Бога; щомъ върша нѣщо по моя воля, не е по Бога. Това не е философия. Щомъ казвате, че всичко е отъ Бога, тогава, каквото и да върша, и по ваша воля, и по моя воля, споредъ васъ, все трѣбва да е отъ Бога. Ако между твоята воля и моята воля има дисхармония, Богъ е отвлнъ; ако между твоята воля и моята воля има съгласие, Богъ е отвхтрѣ. Той е третиятъ между насъ. Ако между твоята любовъ и моята любовъ се заражда една умраза, едно съзтезание, Богъ е отвлнъ; ако между твоята любовъ и моята любовъ става едно сливане, ако се образува едно цѣло, Богъ е отвхтрѣ. Ако между твоето знание и моето знание има една дисхармония, едно съзтезание и не можемъ да се разберемъ, ние сме на лѣво отъ Бога, Богъ е влнъ отъ насъ; ако между твоето знание и моето знание има едно съгласие, Богъ е отвхтрѣ. Слѣдователно, въ вхтрѣшната хармония се явява Божественото. Когато Божественото се яви въ човѣка, той става мощенъ силенъ. Азъ слѣдя това нѣщо. Ако нѣкой отъ васъ само за единъ моментъ би почувствувалъ Божието присѣствие, тѣй както го разбирамъ азъ, тѣй както съмъ го изпитвалъ, то ако мръднете само прѣста на ржката си въ една